

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะสรุปผลการศึกษาโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกจะกล่าวถึงสรุปผลการวิจัย และส่วนที่สองจะเป็นการอภิปรายผล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.1 สรุป

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวัฒนธรรมการดำเนินนักเรียนของครูในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) ศึกษาวัฒนธรรมการดำเนินนักเรียนในภาษาไทยของครูสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 2) ศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมการดำเนินนักเรียน โดยพิจารณาปัจจัยเรื่องเพศของผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนิน และภาษาแม่ของผู้ดำเนิน โดยจำลอง สถานการณ์ที่อ้างอิงจากคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 8 สถานการณ์ ได้แก่ คุณลักษณะที่ 1 รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์ สถานการณ์จำลองคือ เมื่อนักเรียนพูดคุยกันในช่วงกิจกรรมเคารพธงชาติ คุณลักษณะที่ 2 ซื่อสัตย์สุจริต สถานการณ์จำลองคือ เมื่อนักเรียนลอกการบ้านของเพื่อน คุณลักษณะที่ 3 มีวินัย สถานการณ์จำลองคือ เมื่อนักเรียนแต่งกายผิดระเบียบ คุณลักษณะที่ 4 ใฝ่เรียนรู้ สถานการณ์จำลองคือ เมื่อนักเรียนพูดคุยในระหว่างที่ครูสอน คุณลักษณะที่ 5 อยู่อย่างพอเพียง สถานการณ์จำลองคือ เมื่อนักเรียนใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย คุณลักษณะที่ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน สถานการณ์จำลองคือ เมื่อนักเรียนไม่ส่งงานที่ทำมอบหมายให้ คุณลักษณะที่ 7 รักความเป็นไทย สถานการณ์จำลองคือ เมื่อนักเรียนไม่กล่าวทักทายเมื่อพบครูหน้าประตูโรงเรียนเวลาเช้า และคุณลักษณะที่ 8 มีจิตสาธารณะ สถานการณ์จำลองคือ เมื่อนักเรียนเห็นขยะแล้วไม่ช่วยนำไปทิ้ง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบเดิมบทสนทนาให้สมบูรณ์ จากกลุ่มตัวอย่างครูจำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็นครูเพศชายและครูเพศหญิงที่ใช้ภาษาไทยและภาษามลายูเป็นภาษาแม่จำนวนอย่างละเท่าๆกัน ในโรงเรียนประจำจังหวัดที่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดละ 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา

และโรงเรียนนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส โดยนำปัจจัยเพศของผู้ดำเนิน เพศของผู้ถูกดำเนิน และ ภาษาแม่ของผู้ดำเนินมาร่วมพิจารณาคำย ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ถ้อยคำที่ครูดำเนินนักเรียนจำนวน 1,690 ถ้อยคำ ประกอบด้วย วจนกรรมตรง มากที่สุด ตามด้วยวจนกรรมอ้อม และวิธีการเสริม ตามลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ วจนกรรมตรง มี 7 กลวิธี ได้แก่ 1) บอกให้ปฏิบัติ 2) กระตุ้นในรูปแบบการถาม 3) บอกผลของการกระทำ 4) บอกความผิด 5) ประเมินค่าทางลบ 6) สร้างเงื่อนไข 7) ย้ำกฎเกณฑ์ วจนกรรมอ้อม มี 6 กลวิธี ได้แก่ 1) ถาม 2) บอกข้อมูลบางอย่าง 3) บอกให้ทำบางอย่าง 4) ใช้ถ้อยคำเชิงบวก 5) ยกถ้อยคำมากล่าว 6) ให้โอกาส วิธีการเสริม มี 7 กลวิธี ได้แก่ 1) ใช้คำว่านักเรียน 2) ใช้คำสรรพนาม 3) ใช้คำทักทาย 4) เรียกชื่อ 5) ใช้คำอุทาน 6) ใช้คำว่านี่ 7) ใช้คำชม

เมื่อจำแนกกลวิธีของของวจนกรรมตรง วจนกรรมอ้อม และวิธีการเสริมออกเป็น กลวิธีที่พบมากและกลวิธีที่พบน้อย สามารถแบ่งออกได้ดังนี้ วจนกรรมตรง กลวิธีที่พบมาก ประกอบด้วย 2 กลวิธี ได้แก่ 1) บอกให้ปฏิบัติ 2) กระตุ้นในรูปแบบการถาม กลวิธีที่พบน้อย ประกอบด้วย 5 กลวิธี ได้แก่ 1) บอกผลของการกระทำ 2) บอกความผิด 3) ประเมินค่าทางลบ 4) สร้างเงื่อนไข 5) ย้ำกฎเกณฑ์ ตามลำดับ ครูมีสถานภาพที่สูงกว่าจึงสามารถบอกให้นักเรียนปฏิบัติ/หยุดปฏิบัติ พฤติกรรมที่ผิดไปจากคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้ทันที ครูนิยมใช้กลวิธีบอกให้ปฏิบัติ ส่วนกลวิธีกระตุ้นในรูปแบบการถาม เพื่อให้ให้นักเรียนได้คิดทบทวนเป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่ครูนิยม เพราะการทิ้งไว้ให้เป็นคำถามจะเป็นการปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนสามารถคิดได้ด้วยตนเอง วจนกรรมอ้อม กลวิธีที่พบมาก ประกอบด้วย 3 กลวิธี ได้แก่ 1) ถาม 2) บอกข้อมูลบางอย่าง 3) บอกให้ทำบางอย่าง กลวิธีที่พบน้อย ประกอบด้วย 3 กลวิธี ได้แก่ 1) ชม 2) ยกถ้อยคำมากล่าว 3) ให้โอกาส ตามลำดับ ครูต้องการกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดโดยการกล่าวคำถามที่ไม่ได้ต้องการคำตอบ จึงนิยมใช้กลวิธีถาม ส่วนกลวิธีบอกข้อมูลบางอย่าง ครูต้องคอยชี้แนะแนวทางการประพฤติให้กับนักเรียน โดยการบอกข้อมูลบางอย่างแก่นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทบทวนถึงสิ่งที่ครูบอก และ กลวิธีบอกให้ทำบางอย่างเพื่อกระตุ้นให้รู้ว่าทำผิด ครูสามารถดำเนินนักเรียนได้โดยการสั่งให้ทำบางอย่าง เพื่อให้ให้นักเรียนหยุดทำพฤติกรรมนั้น และวิธีการเสริม กลวิธีที่พบมาก ประกอบด้วย 3

กลวิธี ได้แก่ 1) ใช้คำว่านักเรียน 2) ใช้คำสรรพนาม 3) ใช้คำทักทาย กลวิธีที่พบน้อย ประกอบด้วย 4 กลวิธี ได้แก่ 1) เรียกชื่อ 2) ใช้คำอุทาน 3) ใช้คำว่านี่ และ 4) กลวิธีใช้คำชม ตามลำดับ การใช้คำว่านักเรียน มีลักษณะเป็นการเรียกที่เป็นกลางๆ สำหรับสถานภาพครูและนักเรียน และหากครูไม่สามารถจำชื่อนักเรียนได้และมีความรู้จำกัดก็คุ้นกับนักเรียนในระดับหนึ่งอาจใช้คำสรรพนามเพื่อเรียกนักเรียนได้ ในสถานการณ์ที่นักเรียนไม่ทักทายครูหน้าโรงเรียน ครูจึงกล่าวทักทายนักเรียนก่อน ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกตัวและต้องกล่าวทักทายครูตอบ และเป็นการสอนไปพร้อมกัน ว่าการทักทายเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติในสถานการณ์ข้างต้น

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีของวัจนกรรมตรง วัจนกรรมอ้อม และวิธีการเสริม ที่ปรากฏบ่อยร่วมกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลปรากฏดังตาราง 9

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีของวัจนกรรมตรง ได้แก่ กลวิธีบอกให้ปฏิบัติ พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ และ 8) มีจิตสาธารณะ

กลวิธีบอกผลของการกระทำ พบบ่อยใน 2 คุณลักษณะ ได้แก่ 2) ซื่อสัตย์สุจริต และ 6) มุ่งมั่นในการทำงาน

กลวิธีบอกความผิด พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 5) อยู่อย่างพอเพียง และ 6) มุ่งมั่นในการทำงาน

กลวิธีย้ำกฎเกณฑ์ พบบ่อยใน 3 คุณลักษณะ ได้แก่ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย และ 6) มุ่งมั่นในการทำงาน

กลวิธีสร้างเงื่อนไข พบบ่อยใน 2 คุณลักษณะ ได้แก่ 4) ใฝ่เรียนรู้ และ 6) มุ่งมั่นในการทำงาน

กลวิธีกระตุ้นในรูปแบบการถาม พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 6) มุ่งมั่นในการทำงาน และ 8) มีจิตสาธารณะ

และ กลวิธีประเมินค่าทางลบ พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย และ 5) อยู่อย่างพอเพียง

กลวิธีของวัจนกรรมอ้อม กลวิธีบอกข้อมูลบางอย่าง พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ 3) มีวินัย 5) อยู่อย่างพอเพียง และ 6) มุ่งมั่นในการทำงาน

กลวิธีบอกให้ทำบางอย่าง พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 5) อยู่อย่างพอเพียง และ 7) รักความเป็นไทย

กลวิธียกตัวอย่างกล่าว พบบ่อยใน 2 คุณลักษณะ ได้แก่ 3) ซื่อสัตย์สุจริต และ 8) มีจิตสาธารณะ

กลวิธีให้โอกาส พบบ่อยใน 1 คุณลักษณะ ได้แก่ 6) มุ่งมั่นในการทำงาน

กลวิธีใช้ถ้อยคำเชิงบวก พบบ่อยใน 3 คุณลักษณะ ได้แก่ 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ และ 5) อยู่อย่างพอเพียง

และ กลวิธีถาม พบบ่อยใน 5 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน และ 7) รักความเป็นไทย

และ กลวิธีของวิธีการเสริม กลวิธีใช้คำว่า นักเรียน พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ 4) ใฝ่เรียนรู้ 7) รักความเป็นไทย และ 8) มีจิตสาธารณะ

กลวิธีใช้คำสรรพนาม พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ

กลวิธีเรียกชื่อ พบบ่อยใน 4 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ 4) ใฝ่เรียนรู้ 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ

กลวิธีใช้คำชม พบบ่อยใน 1 คุณลักษณะ ได้แก่ 8) มีจิตสาธารณะ

กลวิธีใช้คำอุทาน พบบ่อยใน 3 คุณลักษณะ ได้แก่ 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ และ 8) มีจิตสาธารณะ

กลวิธีใช้คำว่ัน พบบ่อยใน 3 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ 3) มีวินัย 5) อยู่อย่างพอเพียง และ กลวิธีใช้คำทักทาย พบบ่อยใน 1 คุณลักษณะ ได้แก่ 7) รักความเป็นไทย

เมื่อพิจารณาวัจนกรรมการดำเนินนักเรียนร่วมกับปัจจัยเพศของผู้ดำเนิน พบว่า มีการใช้วัจนกรรมตรง วัจนกรรมอ้อม และวิธีการเสริม ดังนี้ **วัจนกรรมตรง** พบว่า เพศของผู้ดำเนินไม่ส่งผลต่อการดำเนิน **วัจนกรรมอ้อม** พบว่า เพศของผู้ดำเนินไม่ส่งผลต่อการดำเนิน และ**วิธีการเสริม** พบว่า เพศของผู้ดำเนินไม่ส่งผลต่อการดำเนิน

เมื่อพิจารณาวัจนกรรมการดำเนินนักเรียนร่วมกับปัจจัยเพศของผู้ถูกดำเนิน พบว่า มีการใช้วัจนกรรมตรง วัจนกรรมอ้อม และวิธีการเสริม ดังนี้ **วัจนกรรมตรง** พบว่า เพศของผู้ถูกดำเนินไม่ส่งผลต่อการดำเนิน **วัจนกรรมอ้อม** พบว่า เพศของผู้ถูกดำเนินส่งผลต่อการดำเนิน คือ ผู้ถูกดำเนินเพศหญิงถูกใช้มากกว่าผู้ถูกดำเนินเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ และ**วิธีการเสริม** พบว่า เพศของผู้ถูกดำเนินส่งผลต่อการดำเนิน คือ ผู้ถูกดำเนินเพศชายถูกใช้มากกว่าผู้ถูกดำเนินเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

เมื่อพิจารณาวัจนกรรมการดำเนินนักเรียนกับกรณีผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินเพศเดียวกันและกรณีผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินต่างเพศกัน พบว่า มีการใช้วัจนกรรมตรง วัจนกรรมอ้อม และวิธีการเสริม ดังนี้ **วัจนกรรมตรง** พบว่า กรณีผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินเพศเดียวกันและกรณีผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินต่างเพศกันไม่ส่งผลต่อการดำเนิน **วัจนกรรมอ้อม** กรณีผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินเพศเดียวกันและกรณีผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินต่างเพศกันไม่ส่งผลต่อการดำเนิน และ**วิธีการเสริม** พบว่า กรณีผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินเพศเดียวกันและกรณีผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินต่างเพศกันไม่ส่งผลต่อการดำเนิน

เมื่อพิจารณาวัจนกรรมการดำเนินนักเรียนของครุร่วมกับปัจจัยภาษาแม่ของผู้ดำเนิน พบว่า มีการใช้วัจนกรรมตรง วัจนกรรมอ้อม และวิธีการเสริม ดังนี้ **วัจนกรรมตรง** พบว่า ผู้ดำเนินที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่และผู้ดำเนินที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่ใช้วัจนกรรมตรงไม่ต่างกัน **วัจนกรรมอ้อม** ผู้ดำเนินที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่และผู้ดำเนินที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่ใช้วัจนกรรมอ้อมไม่ต่างกัน **วิธีการเสริม** พบว่า ผู้ดำเนินที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่และผู้ดำเนินที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่ไม่ต่างกัน

การศึกษาครั้งนี้มีทั้งประเด็นที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังนี้
ประเด็นที่สอดคล้องกับสมมติฐาน คือ ครูเพศชายใช้วัจนกรรมตรงมากกว่าวัจนกรรมอ้อม และเมื่อผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินเป็นเพศเดียวกันจะพบการใช้วัจนกรรมตรงมากกว่าวัจนกรรมอ้อม และ
ประเด็นที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน คือ ครูเพศหญิงพบการใช้วัจนกรรมอ้อมมากกว่าวัจนกรรมตรง ผู้ดำเนินที่ใช้ภาษาไทยและภาษามลายูเป็นภาษาแม่จะใช้วัจนกรรมอ้อมมากกว่าวัจนกรรมตรง และเมื่อผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินต่างเพศกัน จะพบการใช้วัจนกรรมอ้อมมากกว่าวัจนกรรมตรง และผู้ดำเนินที่ใช้ภาษาไทยและภาษามลายูเป็นภาษาแม่จะพบการใช้วัจนกรรมอ้อมมากกว่าวัจนกรรมตรง

6.2 อภิปรายผล

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงการใช้วัจนกรรมและกลวิธีในการดำเนินนักเรียนของครูที่สอนในโรงเรียนประจำจังหวัดในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ร่วมกับปัจจัยเพศของผู้ดำเนิน เพศของผู้ถูกดำเนินและภาษาแม่ของผู้ดำเนิน เมื่อพิจารณากับปัจจัยต่างๆ แล้วพบว่าการดำเนินของครูเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ ครูใช้วัจนกรรมตรงมากที่สุด ตามด้วยวัจนกรรมอ้อม และวิธีการเสริมตามลำดับ ผู้วิจัยคิดว่าปัจจัยต่างๆ อยู่ภายใต้วาทกรรมความเป็นครู กล่าวคือ ครูผู้ดำเนินมีสถานภาพสูงกว่านักเรียนผู้ถูกดำเนินอย่างชัดเจน และหน้าที่ของครู คือ อบรมสั่งสอนนักเรียนเมื่อนักเรียนทำความผิด สถานภาพของผู้ดำเนินและผู้ถูกดำเนินจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลให้การใช้วัจนกรรมของครูเป็นเช่นนั้น ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ผ่านมาในบางประเด็น คือ การใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นของผู้ที่มีสถานภาพต่างกันที่พบว่า ผู้พูดจะใช้การแสดงความคิดเห็นแบบตรงมากเมื่อผู้ฟังมีสถานภาพต่ำกว่าผู้พูด (อรวี บุนนาค, 2550) ผู้วิจัยคิดว่าการดำเนินก็เช่นกัน ครูผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่าสามารถใช้วัจนกรรมตรงในการดำเนินนักเรียนเพื่อแสดงจุดประสงค์ที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา เพื่อให้ให้นักเรียนได้หยุดทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษานี้ก็ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ผ่านมาในบางประเด็น คือ การบอกเลิกสัญญาของผู้ที่มีสถานภาพต่างกันที่พบว่าผู้ที่มีสถานภาพสูงจะยังคำนึงถึงหน้า และรักษาน้ำใจของผู้ฟังค่อนข้างมาก (เพชรภรณ์ เอ็มอักษร, 2550) การทักทายผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่าของนักศึกษาพบว่ามักใช้ภาษาสุภาพแบบเป็นกันเอง (อริพงษ์ เพ็ชรเกิด, 2555) การขอโทษของผู้ที่มีสถานภาพทาง

สังคมต่างกัน ที่พบว่าผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมสูงกว่ามักจำคำนี้ถึงหน้าของตนเองมาก จึงมักจะไม่ว่าวขอโทษ (จิรรัตน์ เพชรรัตน์โมรา, 2544) ผู้วิจัยเห็นว่า การดำเนินนักเรียนผู้ฟังไม่จำเป็นต้องจำคำนี้ถึงหน้าของตนเองและผู้ฟังเหมือนการบอกเลิกสัญญาและการขอโทษ และจำเป็นไม่ต้องใช้ภาษาสุภาพเหมือนการทักทาย เพราะการกล่าวคำนี้ย่อมสร้างความไม่พอใจให้กับนักเรียนผู้ถูกดำเนินอยู่แล้ว การไม่รักษาหน้าของผู้ถูกดำเนินแสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในสิ่งที่ผู้ถูกดำเนินกระทำอยู่ การที่ครูมีพฤติกรรมทางภาษาเช่นนี้เพราะต้องทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีความประพฤติที่ถูกต้องดีงาม ดังนั้นสถานภาพความเป็นครูและนักเรียนจึงเป็นกรอบให้ครูจึงใช้วัจนกรรมในการดำเนินดังกล่าวผลการศึกษาข้างต้น

นอกจากนี้หากพิจารณารายละเอียดคำที่ปรากฏ ในหนึ่งข้อความจะปรากฏถ้อยคำตั้งแต่ 1 ถ้อยคำ (น้อยที่สุด) ถึง 5 ถ้อยคำ (มากที่สุด) โดยมีตัวอย่างดังนี้

1. ข้อความที่ปรากฏ 1 ถ้อยคำ พบจำนวน 397 ข้อความ ตัวอย่างเช่น

1.1 วัจนกรรมตรง

คุณลักษณะ 1 นักเรียนเจียบหน้าจะ

(บอกให้ปฏิบัติ)

1.2 วัจนกรรมอ้อม

คุณลักษณะ 3 วันนี้สวยจังเลย

(ใช้ถ้อยคำเชิงบวก)

2. ข้อความที่ปรากฏ 2 ถ้อยคำ พบจำนวน 438 ข้อความ ตัวอย่างเช่น

2.1 วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง

คุณลักษณะ 1 ใจเวลาคุยมั้ยรับเวลานี้ // เจียบ

(กระตุ้นในรูปแบบการถาม) // (บอกให้ปฏิบัติ)

2.2 วัจนกรรมอ้อม + วัจนกรรมอ้อม

คุณลักษณะ 3 วันนี้สวยจังเลยนะ // สวยกว่าครูอีก

(ใช้ถ้อยคำเชิงบวก) // (ใช้ถ้อยคำเชิงบวก)

3. ข้อความที่ปรากฏ 3 ถ้อยคำ พบจำนวน 94 ข้อความ ตัวอย่างเช่น

3.1 วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง

คุณลักษณะ 3 ให้มันน้อยๆ หน่อย // อย่าใส่ลิปสติกที่มันแดง // ใส่เท่าที่จำเป็นพอ

(บอกให้ปฏิบัติ) // (บอกให้ปฏิบัติ) // (บอกให้ปฏิบัติ)

3.2 วิธีการเสริม + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง

คุณลักษณะ 2 นี่เธอ // ไม่มีสมองคิดเองเลยใช่ไหม // ทำไมต้องลอกเพื่อนด้วย

(ใช้คำสรรพนาม) // (ประเมินค่าทางลบ) // กระตุ้นในรูปแบบการ
ถาม)

4. ข้อความที่ปรากฏ 4 ถ้อยคำ พบจำนวน 18 ข้อความ ตัวอย่างเช่น

4.1 วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมอ้อม + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง

คุณลักษณะ 2 ทำไมต้องลอกคนอื่นด้วย // ไม่เข้าใจทำไมไม่มาถามครู // ทำไม

ต้องลอก // ทำไมต้องจีเกียจ

(กระตุ้นในรูปแบบการถาม) // (ถาม) // (กระตุ้นในรูปแบบการ
ถาม) // (กระตุ้นในรูปแบบการถาม)

4.2 วัจนกรรมอ้อม + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง

คุณลักษณะ 3 นักเรียนหนูยังเป็นนักเรียนอยู่อา // หนูอย่าแต่งหน้า // ถ้าหนูไม่

มันใจก็แต่งได้แต่แต่งน้อย // แต่งแบบนี้ไม่ดี

(บอกข้อมูลบางอย่าง) // (บอกให้ปฏิบัติ) // (บอกให้ปฏิบัติ)

// (ประเมินค่าทางลบ)

5. ข้อความที่ปรากฏ 5 ถ้อยคำ พบจำนวน 13 ข้อความ ตัวอย่างเช่น ตัวอย่างเช่น

5.1 วิธีการเสริม + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมอ้อม

คุณลักษณะ 1 อ่าคนหล่อ // ทำไมมาถึงก็พูดเลยหรือ // ไม่ได้สนใจอะไรหน้าเสา
ธงเลยใช่ไหม // ตั้งใจฟังหน่อยแล // เวลาเนี่ยเวลาเคารพธงชาติ
(ใช้คำชม) // (กระตุ้นในรูปแบบการถาม) // (กระตุ้นในรูปแบบ
การถาม) // (บอกให้ปฏิบัติ) // (บอกข้อมูลบางอย่าง)

5.2 วิธีการเสริม + วัจนกรรมอ้อม + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง + วัจนกรรมตรง

คุณลักษณะ 4 โอ้ลูก // พุดเก่งนะ // ลูกคุยกันเรื่องอะไร // หยุดคุย // สนใจเรียน
ก่อน
(ใช้คำสรรพนาม) // (ใช้ถ้อยคำเชิงบวก) // (กระตุ้นในรูปแบบ
การถาม) // (บอกให้ปฏิบัติ) // (บอกให้ปฏิบัติ)

ถึงแม้ว่าการศึกษาในครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะถ้อยคำที่ครูใช้ดำเนินเท่านั้น และยังไม่ได้ศึกษา
กลวิธีการดำเนินในระดับข้อความว่ามีรูปแบบการดำเนินอย่างไรดังตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยคิดว่าหาก
ศึกษาต่อไปอาจจะพบความแตกต่างการใช้วัจนกรรมการดำเนินกับปัจจัยต่างๆ จึงน่าจะนำประเด็นนี้
ไปศึกษาต่อเพื่อให้ได้รูปแบบการดำเนินของครูที่ชัดเจนขึ้น

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 การศึกษานี้เป็นการศึกษาวัจนกรรมและกลวิธีทางภาษาที่ครูใช้ในการดำเนินนักเรียน
ดำเนินนักเรียนในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ผลการศึกษาที่ได้คือถ้อยคำ
(คำพูดที่ผ่านการจัดระบบแล้ว) ที่ครูใช้ดำเนินนักเรียน โดยนำเฉพาะถ้อยคำมาวิเคราะห์ ซึ่งไม่ได้
ศึกษาถึงรูปแบบการดำเนินในหนึ่งข้อความ (คำตอบ) ผู้วิจัยเห็นว่า ควรนำผลการศึกษาที่ได้มาศึกษา
ต่อว่า การดำเนินของครูในหนึ่งข้อความประกอบด้วยกลวิธีใดบ้าง

6.2.3 ถ้อยคำที่ได้จากการศึกษานี้ควรนำไปทดลองดำเนินนักเรียนในสถานการณ์จริง เพื่อ
ศึกษาในมุมมองของผู้ถูกดำเนินว่าจะมีปฏิกริยาอย่างไรต่อกลวิธีต่างๆ หรือศึกษาในเชิงพฤติกรรมว่า

นักเรียนจะมีพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อครูใช้กลวิธีใดในการดำหนิ นักเรียนจะไม่เปลี่ยนพฤติกรรมจากกลวิธีใดบ้าง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนานักเรียนให้เ็นไปตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.3.3 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมซึ่งอาจทำให้การศึกษาที่ครอบคลุมขึ้น คือ การเก็บข้อมูลจากโรงเรียนสามัญเปรียบเทียบกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาเพราะการศึกษานำร่องที่ผ่านมาพบประเด็นที่น่าสนใจที่อาจแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในการใช้วัจนกรรมการดำหนิระหว่างครูที่สอนในโรงเรียนสามัญและครูที่สอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ซึ่งอาจสะท้อนวัฒนธรรมการใช้ภาษาของครูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยิ่งขึ้น

Prince of Songkla University
Pattani Campus